

Het bereiken (en overschrijden) van de voormelde grens van 8.430,73 EUR, heeft niet tot gevolg dat meteen het hele inkomen aan sociale bijdragen onderworpen wordt. Zolang het zelfstandig beroepsinkomen de minimumbasis van 16.861,46 EUR niet evenaart, zullen enkel sociale bijdragen (aan 20,50 %) verschuldigd zijn op het gedeelte van hun inkomen dat hoger is dan de voormelde grens van 8.430,73 EUR. Met andere woorden : de eerste schijf tot 8.430,73 EUR blijft volledig vrijgesteld. De maximumbijdrage per kwartaal voor 2024 bedraagt aldus 432,07 EUR (excl. administratiekosten).

Het is pas zodra hun inkomen 16.861,46 EUR evenaart of overschrijdt, dat student-zelfstandigen sociale bijdragen moeten betalen volgens de gewone regels van de zelfstandigen in hoofdberoep. Er geldt dan ook geen vrijstelling meer voor de eerste schijf van 8.430,73 EUR.

Lagere voorlopige bijdragen

Ook student-zelfstandigen kunnen aan hun sociaal verzekeringsfonds vragen *lagere* voorlopige

bijdragen te betalen. Sinds 2022 gelden voor student-zelfstandigen (zoals voor zelfstandigen in beroep) in het geheel geen vaste verminderingdrempels meer. Als ze erin slagen aannemelijk te maken dat hun inkomen van 2024 niet hoger zal zijn dan een door henzelf geraamd inkomen, betalen ze per kwartaal de voorlopige bijdrage berekend op basis van dat geraamd inkomen.

Begin van activiteit

Beginnende student-zelfstandigen betalen tijdens de eerste drie volledige jaren van onderwerping aan het sociaal statuut van de zelfstandigen (en voor de eventueel daaraan voorafgaande kwartalen van het eerste niet-volledige activiteitsjaar) eveneens voorlopige kwartaalbijdragen die achteraf worden geregulariseerd. De voorlopige kwartaalbijdragen zijn voor 2024 op dezelfde manier vastgesteld als voor zelfstandigen in beroep, wat erop neerkomt dat ze tijdens de periode van beginactiviteit minstens de minimumbijdrage betalen, zijnde 95,60 EUR per kwartaal (excl. administratiekosten). (*KvT*)

kort

CIRCULAIRES

Selectie van recentelijk gepubliceerde circulaires

- **Forfaitaire vergoeding voor thuiswerk. Indexaangepast bedrag.** In haar circulaire van 26 februari 2021 (2021/C/20) heeft de Administratie de voorwaarden uiteengezet waaronder zij aanvaardt dat een werkgever een (belastingvrije) "forfaitaire kantoorvergoeding" kan toekennen aan zijn werknemers "die structureel en op regelmatige basis een substantieel deel van hun arbeidstijd aan thuiswerk doen". Eén van deze voorwaarden luidt dat de forfaitaire vergoeding een bepaald bedrag per maand niet mag overschrijden.

Sinds 1 januari 2023 bedroeg dit maximumbedrag 148,73 EUR per maand (*Fisc.* 2023, nr. 1771, 12). Uit een nieuwe circulaire blijkt dat met ingang van 1 december 2023 het maximumbedrag is gestegen naar 151,70 EUR per maand.

Circulaire 2024/C/2 van 8 januari 2024

BOEKEN

DAC 6

Onlangs verscheen van de hand van D.-E. PHILIPPE en A. NOLLET een zeer grondig boek over DAC 6 betreffende de aangifte van grensoverschrijdende constructies door intermediairs of door de relevante belastingplichtigen. DAC is de afkorting van *Directive on administrative cooperation* (richtlijn 2011/16/EU). De 6 staat voor het feit dat deze richtlijn voor de vijfde keer werd gewijzigd, door richtlijn 2018/822/EU van 25 mei 2018, en dus de zesde geconsolideerde versie is. De omzetting daarvan in het Belgisch inkomstenbelastingrecht vindt men in de artikels 326/1 tot 326/11 en 338, § 6/4 WIB 1992. Ook in andere wetboeken is een omzetting gebeurd.

De aangifteplicht voor intermediairs van grensoverschrijdende constructies is ongetwijfeld een van de meest eigenaardige aangifteplichten in de hele wereld, al is zij niet zonder voorgaande, o.m. in het Verenigd Koninkrijk. Men moet het zich

maar voorstellen : een fiscaal adviseur zet voor een cliënt een belastingbesparende internationale constructie op, maar moet hem meteen mededelen dat hij die constructie aan de fiscus moet aangeven als mogelijk agressief. De auteurs laten niet na op het groteske karakter van een dergelijke procedure te wijzen. Zij zoeken de verklaring in het feit dat één van de doelstellingen van deze aangifteplicht er precies in bestaat het opzetten van mogelijk agressieve grensoverschrijdende constructies te ontraden. Daar hebben ze ongetwijfeld gelijk in. De nieuwe aangifteplicht moet in ruime mate de functie van een vogelverschrikker vervullen.

Het is evident dat een dergelijke aangifteplicht een groot probleem stelt bij intermediairs die gebonden zijn door het beroepsgeheim, zoals advocaten. Ook kan de eerbiediging van het privéleven in het gedrang komen. Daarover zijn in België reeds procedures gevoerd voor het Grondwettelijk Hof, dat verschillende prejudiciële vragen heeft gesteld aan het Hof van Justitie van de EU. De auteurs geven daar een overzicht van. Het is niet uitgesloten dat de komende antwoorden van het Hof het systeem geheel of gedeeltelijk onderuit zullen halen (zie inmiddels de arresten 1/2024, 2/2024, 3/2024 en 4/2024 van 11 januari 2024 waarin het Grondwettelijk Hof bepaalde aspecten van de federale en regionale wetgeving tot omzetting van de DAC 6-richtlijn vernietigt (CB)).

De auteurs benadrukken ook dat de aangifte van de opgezette mogelijk agressieve grensoverschrijdende constructies helemaal niet betekent dat er sprake zou zijn van enig fiscaal misbruik in de zin van de interne wetgeving van de betrokken landen, laat staan van fiscale fraude. Alleen zal het de autoriteiten van de betrokken landen nu gemakkelijker vallen om aan de belastingplichtigen pertinente vragen te stellen en gerichte controles uit te voeren.

Om de aan te geven constructies te identificeren werkt de richtlijn, en dus ook de omzettingswetgeving, met een reeks wezenskenmerken. De auteurs bezorgen een uitvoerig onderzoek van die wezenskenmerken, dat zij stofferen met talrijke concrete voorbeelden, gehaald uit voorbereidende werkzaamheden van omzettingswetgeving en administratieve commentaren (FAQ) in verschillende landen. Het werk dat zij hiermee hebben geleverd, is ronduit indrukwekkend. De lezer krijgt hier als het ware een inventaris van wat wel en niet als mogelijk agressieve grensoverschrijdende constructies te beschouwen valt.

Op dezelfde manier onderzoeken de auteurs ook zeer grondig al de andere praktische toepassingsvoorwaarden van de aangifteplicht. Wie is aan de aangifteplicht onderworpen ? Hoe, met welke informatie, in welke vorm en bij wie moet de aan-

gifte gebeuren ? Vanaf welk ogenblik en binnen welke termijn moet de aangifte gedaan worden ? Welke zijn de sancties ?

Voor al wie als adviseur betrokken is bij internationale belastingplanning, is dit wellicht het belangrijkste boek dat in 2023 is gepubliceerd. (Stefaan Van Crombrugge)

D.-E. PHILIPPE en A. NOLLET, DAC 6 et la déclaration des dispositifs transfrontières agressifs de planification fiscale, Bertrange, Legitech en Anthemis, 2023, 322 p.

VARIA

VARIA

Gepensioneerden in zorgsector : gunstregeling verlengd tot 30 september 2024

De wetgever heeft een bijzondere fiscale en parafiscale regeling ingevoerd ten voordele van de gepensioneerden die in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 in de zorgsector hebben gewerkt : op sociaal vlak genieten zij "een vrijstelling van de persoonlijke socialezekerheidsbijdragen op het loon, betaald ingevolge hun tewerkstelling als gepensioneerde bij een werkgever uit de zorgsector"; en op fiscaal vlak worden de bezoldigingen i.v.m. de voormelde prestaties die "uiterlijk op 31 december 2023 worden betaald of toegekend", afzonderlijk belast tegen een tarief van 33 % (tenzij globalisatie voordeliger is).

De wet van 21 december 2023 (BS 10 januari 2024) verlengt deze regeling tot 30 september 2024 (en de voormelde voorwaarde dat de bezoldigingen i.v.m. de bedoelde prestaties "uiterlijk op 31 december 2023" moeten worden betaald of toegekend, wordt vervangen door de voorwaarde dat de bezoldigingen "uiterlijk op 31 december 2024 worden betaald of toegekend"); (zie ook *Fisc.* 2023, nr. 1816, 15). De verlenging heeft "uitwerking met ingang van 30 september 2023".

KADASTRAAL INKOMEN

Vaststelling KI : correctiefactor voor 2024

Voor de vaststelling van het KI voor gebouwde onroerende goederen wordt in principe uitgegaan van de "normale nettohuurwaarden" op 1 januari 1975 (cf. het 'referentietijdstip'), in principe van het gebouw zelf, of van een 'gepast referentieperceel' (art. 477 WIB 1992); en als geen dergelijk referentieperceel voorhanden is, wordt het KI berekend door "het tarief van 5,3 % toe te passen op de normale verkoopwaarde van het perceel op het referentietijdstip", dus opnieuw op 1 januari 1975 (art. 478, al. 1 WIB 1992).